

Bilag til bet. o. lovf. vedr. skattefri afskrivninger m. m.

Det har været anført, at butiksindehavere ikke vil få nytte af etablering af en afskrivningsadgang for bygninger i de tilfælde, hvor butiksindehaveren ikke er ejer af den pågældende bygning. Herom skal for det første bemærkes, at mange industribygninger og andre erhvervsbygninger (måske i ganske særlig grad værkstedsbygninger) ejes af andre end dem, der driver virksomhed i den pågældende ejendom, men også for sådanne bygningers vedkommende gives afskrivningsadgangen til dem, der ejer bygningen. Uanset under hvilken synsvinkel man anskuer afskrivningsadgangen — om begrundelsen er rent fysisk forældelse eller teknisk-økonomisk forældelse eller hensynet til fremme af rationalisering og erhvervsfremmende investeringer — er det også det rigtige, at afskrivningsadgangen gives til den, der ejer bygningen.

Der ses imidlertid ingen forskel på, om der er tale om en bygning til industri, til håndværk eller landbrug, eller om der er tale om butikbygninger.

Det er i øvrigt Fællesraadet opfattelse, at indehavere af butikker i bygninger, som ejes af andre, vil få en stærkere position over for ejerne, såfremt disse får afskrivningsadgang, idet dette moment vil indgå som et væsentligt led i fremtidige forhand-

linger om lejeafståttelsen. Men ganske uanset dette har Fællesraadet vanskeligt ved at forstå, at de anførte synspunkter kan begrunde en lavere afskrivningsprocent for butikbygninger. Begrundelsen måtte i givet fald føre til, at man ikke godkender afskrivning på erhvervsbygninger, hvis ejerne ikke selv driver virksomhed i bygningen, men dette er som nævnt en urimelig og uhenigtsmæssig løsning og vil i øvrigt give anledning til talrige tvivlsspørgsmål, f. eks. i tilfælde, hvor bygningens ejer driver nogen virksomhed i ejendommen, medens øvrige dele af denne udlejes til andre erhvervsformål.

I øvrigt skal opmærksomheden henledes på, at de nævnte synspunkter allerede i et vist omfang er tilgodeset ved reglen om, at der ikke kan afskrives på bygninger, hvor ikke mindst 25 pct., respektive mindst 300 m² anvendes til erhvervsformål. Fællesraadet er ikke enig i denne begrænsning, som savner en egentlig økonomisk eller teknisk begrundelse, men man har forståelse for, at det af administrative grunde kan være hensigtsmæssigt med en sådan „spærreregul“, der dog forekommer os rigoristisk.

Fællesraadet skal anmode om foretræde for folketingsudvalget.

Med ærbødighed.

Axel Müller.

Formand.

/E. Groth-Andersen, generalsekretær.

Til folketingsudvalget vedrørende det af finansministeren den 14. marts 1968 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.